

Nauki społeczne - Nauki socjologiczne

**Recenzja osiągnięć profesora Dariusza Jemielniaka
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych
w dyscyplinie socjologia**

Wykonana na zlecenie Dziekana Wydziału Humanistycznego UMK w Toruniu

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Kandydata

Pan Dariusz Jemielniak w roku 2000 ukończył studia z zakresu zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim. Swoje pasje i zainteresowania naukowe rozwijał w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania im. L. Koźmińskiego finalizując je, pomyślną obroną rozprawy doktorskiej zatytułowaną: „Informatycy w organizacjach. Studium kultury zawodowej programistów” (2004), uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie zarządzania. Swoją ścieżkę naukową Pan Dariusz Jemielniak kontynuował w dyscyplinie nauk o zarządzaniu w 2009 roku uzyskując tytuł doktora habilitowanego w tejże, na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Praca oparta na wiedzy”. Zwieńczeniem jego dotychczasowej drogi akademickiej jest nadany mu w 2014 roku stopień profesora nauk ekonomicznych.

Od samego początku pracy akademickiej profesor Dariusz Jemielniak związany był ze swą macierzystą jednostką - Akademią Leona Koźmińskiego, gdzie początkowo pracował jako asystent (2000-2004), potem jako adiunkt (2004-2009), profesor nadzwyczajny (2009-2014) i od 2014 roku na stanowisku profesora zwyczajnego. W ALK kieruje Katedrą MINDS (*Management in Networked and Digital Societies*).

Habilitant odbył liczne staże zagraniczne m.in. w Harvard University, Massachusetts Institute of Technology, University of California, Cornell University, czy Universidad Complutense de Madrid.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wymienionego w Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.) (znowelizowanej w 2011 r.) oraz pozostałego opublikowanego dorobku naukowego.

Jak trafnie wskazywał socjolog nauki Andrew Pickering, nauka zmienia się nie tyle ze względu na wielkie przewroty dokonujące się w jej obrębie, ile w następstwie rewolucji technologicznych. Wysoce nasycone technologią czasy wymuszają na badaczach sięgnięcie po nowe kategorie opisu, gdyż dotychczas znane narzędzia analityczne i obowiązujące paradygmaty przestają być zadowalające dla zobrazowania coraz intensywniej komplikujących się struktur społecznych i kulturowych. Sposobem na zażegnanie tego swoistego impasu staje się sięgnięcie po aparaturę poznawczą właściwą dla nauk ścisłych, sięgnięcie do interdyscyplinarności i wypracowanie na tym gruncie nowej jakości. W ten sposób czytam osiągnięcie naukowe Dariusza Jemielniaka zatytułowane: „Socjologia Internetu. Metody cyfrowych badań społecznych”. Na osiągnięcie to, składa się monografia: „Socjologia Internetu” (Warszawa, Scholar, 2019, ss. 232) oraz artykuł „Socjologia 2.0: o potrzebie łączenia Big Data z etnografią cyfrową, wyzwaniach jakościowej socjologii cyfrowej i systematyzacji pojęć” (Studia Socjologiczne, 2018/2(229), ss. 7-29). Jak zaznacza Habilitant w autoreferacie, punktem wyjścia do przedłożonej jako osiągnięcie naukowe monografii „Socjologia Internetu” był opublikowany wcześniej w „Studiach Socjologicznych” artykuł: „Socjologia 2.0: o potrzebie łączenia Big Data z etnografią cyfrową, wyzwaniach jakościowej socjologii cyfrowej i systematyzacji pojęć”, którego ustalenia rozwija w publikacji monograficznej.

Omawiając przedłożone przez Habilitanta osiągnięcie naukowe, pozwolę sobie ograniczyć się do książki „Socjologia internetu”, gdyż stanowi ona rozwinięcie tez i założeń wcześniej sygnalizowanych w pracy „Socjologia 2.0: o potrzebie łączenia Big Data z etnografią cyfrową, wyzwaniach jakościowej socjologii cyfrowej i systematyzacji pojęć”. Analiza dorobku wskazanego jako osiągnięcie, jak i pozostałego dorobku naukowego, nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, iż mamy do czynienia z uczonym wykazującym się tytaniczną pracą. Potwierdzeniem tego, jest nie tylko ilościowy wymiar dorobku – choć i on jest ponadstandardowy – ale przede wszystkim jego jakość i wartość poznawcza. Monografia „Socjologia Internetu” przez samego jej autora rozumiana jest jako swoisty *reference book*. Główne jej przesłanie odczytuję jako konieczność przededefiniowania myślenia o procedurach i sposobach uprawiania nauki, włącznie z zaproponowaniem nowej metodologii. Socjologia cyfrowa w ujęciu Pana Dariusza Jemielniaka

oznacza nowe formy i możliwości postępowania naukowego, ale także nowe metody, sięgające po wysoce stechnologizowane narzędzia. Internet jako medium w sposób bezprecedensowy poszerzył możliwości dostępu do wiedzy, przyczynił się do procesu jej demokratyzacji, otwarcia, ale także jej propagacji, czy ekspozycji wyników. Choć Habilitant nie sięga bezpośrednio do dorobku Thomasa S. Kuhna, zdaje się jedynie potwierdzać jego ustalenia, mówiące o tym, że nauka to nie tylko przewidywania teoretyczne, ale także instrumentalne i to właśnie one w rozwoju nauki odgrywają decydującą rolę. W gruncie rzeczy, rozważania prowadzone przez Jemielniaka bardzo wyraźnie wpisują się w cyfrowy zwrot, rozumiany jako metodologiczna transformacja dokonująca się w obrębie nauki, domagająca się wypracowania nowych modeli i sposobów pracy naukowej, narzędzi i metod, pozwalających korzystać z ogromnego zbioru danych - *big data*, a także potężnego rezerwuaru danych dostępnych online. O to w swojej monografii postuluje Habilitant, zachęcając nie tyle do biernego uczestniczenia, ale przede wszystkim twórczego eksploatowania cyfrowej przestrzeni.

Zaproponowana przez Habilitanta „Socjologia Internetu” jednoznacznie potwierdza obserwowany od dawna w humanistyce proces jej „utwardzania”, czy też mechanizmy określane mianem „matematyczności świata”, wpisujące się w logikę cywilizacji numerycznej. Pytanie jednak, na ile monografia zaproponowana przez Dariusza Jemielniaka posiada walor istotności poznawczej, co nowego i wartościowego wnosi do nauki oraz na ile aparatura pojęciowa Habilitanta, który nie posiada formalnego wykształcenia w zakresie socjologii, jest zgodna z dyscypliną, w jakiej ubiega się on o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Lektura osiągnięcia naukowego wskazanego Dariusza Jemielniaka oraz pozostałego opublikowanego przez Habilitanta dorobku pozwala na to pytanie odpowiedzieć pozytywnie. W mojej ocenie Autor nader sprawnie porusza się w obszarze teorii i koncepcji z zakresu socjologii, sięga także po dorobek własnej dyscypliny – zarządzania, ale także psychologii, czy kulturoznawstwa. Czyni to w sposób twórczy, niebanalny, a interdyscyplinarność w jego przypadku staje się niewątpliwie wartością dodaną, pozwalającą analizować i wyjaśniać badane fenomeny przez pryzmat wielu perspektyw. Analiza rozprawy habilitacyjnej oraz pozostałego dorobku naukowego pozwalają stwierdzić, że to, co najciekawsze poznawczo, nieszablonowe i nowatorskie dzieje się właśnie na styku dyscyplin, wbrew tendencjom obserwowanym w ostatnim czasie w obszarze nauki. Zamykanie i ograniczanie nauki do jednej wąsko zdefiniowanej dyscypliny, tworzenie sztucznych podziałów, przynosi nauce więcej szkody, niż pożytku, co znajduje potwierdzenie w interdyscyplinarnym dorobku Dariusza Jemielniaka czerpiącego z wielu dziedzin.

Podjęcie się przez Habilitanta tematyki związanej z socjologią internetu, znamionuje doskonałą orientację w najnowszych trendach, ale także – co naturalne przy tej problematyce -

aktualnej literaturze przedmiotu. Obowiązkiem recenzenckim czuję się zobligowana dodać, iż na tym etapie rozwoju nowych mediów, pisanie o nich w sposób niebanalny, nietuzinkowy, nie odtwarzający tego, co już wiadomo, jest nie lada wyzwaniem. Z pełnym przekonaniem przyznać muszę, iż z tym wyzwaniem Habilitant poradził sobie sprawnie, unikając powielania truizmów i utartych komunałów.

Język monografii „Socjologia internetu” jest bardzo przystępny, momentami wręcz popularyzatorski, co pozwala zgodzić się z jej Autorem, który traktuje ją jako swoistą *reference book*. Nie umniejsza to w żaden sposób jej wartości i istotności naukowej. Pomimo przystępności wywodu, narracja monografii jest gęsta, mocno umocowana w literaturze przedmiotu. Uznaję, iż prawdziwą sztuką jest pisanie o zagadnieniach trudnych i złożonych w sposób czytelny i klarowny, pozwalający nawet laikowi na odtworzenie rozumowania autora. Lektura książki przekonuje czytelnika, że Autor – do czego sam się zresztą przyznaje – jest empirykiem, mającym za sobą doświadczenia związane z realizacją wielu projektów badawczych. W pracy „Socjologia internetu” łączy umiejętnie metody ilościowe oraz jakościowe, chętnie dzieląc się z czytelnikami swoimi doświadczeniami i przemyśleniami w tym względzie. To niewątpliwy walor tej monografii, która obok teoretyzowania, prezentuje metodologiczne *know-how* Autora.

Przyznać niewątpliwie należy, że choć dorobek socjologii internetu na rodzimym rynku jest już relatywnie pokaźny, brakowało w nim monografii, która by twórczość z tego zakresu ujmowała w sposób holistyczny i systematyczny. Książka Dariusza Jemielniaka doskonale tę lukę poznawczą wypełnia, porządkując wiedzę z tego obszaru, szczególnie w aspekcie metodologicznym. Odnotować jednak trzeba, iż na Zachodzie od dawna pisze się o socjologii cyfrowej, a jednym z pierwszych artykułów na ten temat był artykuł Jonathana Wynna z 2009 roku, w którym to, autor próbuje udzielić odpowiedzi na pytanie, jaki jest wpływ technologii cyfrowych na badania socjologiczne i proces nauczania. Pionierska monografia podejmująca zagadnienie socjologii cyfrowej opublikowana zostaje jeszcze w 2012 roku autorstwa Deborah Lupton, gdzie amerykańska badaczka próbuje udzielić odpowiedzi na pytanie - dlaczego w socjologii nie funkcjonuje termin socjologia cyfrowa, mimo, że na innych polach badawczych, cyfrowe wpływy są wyraźnie widoczne, czego przykładem jest zdomowienie się w dyskursie naukowym takich terminów jak humanistyka cyfrowa, antropologia cyfrowa, czy kultura cyfrowa. Choć nazwisko Lupton pojawia się w monografii habilitacyjnej Dariusza Jemielniaka, żałuję, że wątek „trudnych” początków kształtowania się subdyscypliny jaką jest socjologii internetu w Polsce, ale i na świecie, nie został w pracy mocniej wyeksponowany.

W mojej ocenie „Socjologia Internetu” Dariusza Jemielniaka jest jednak książka bardziej o metodach badań cyfrowych, niż o samej socjologii internetu i żałuję, że ten podtytuł się w niej nie

znalazł, tak jak w nazwie wskazanego osiągnięcia naukowego, gdyż trafniej oddawałby jej treść. Tak naprawdę o samej socjologii internetu traktuje rozdział II monografii zatytułowany *Rewolucja internetowa* i przyznać trzeba, że sygnalizuje on, jedynie wybrane problemy właściwe dla tytułowej socjologii internetu. Za kluczowe trajektorie zmian Habilitant uznaje przemiany dokonujące się w obszarze relacji społecznych, kryzysu wiedzy eksperckiej oraz gospodarki dzielenia się. To ważne i cenne poznawczo tropy, zabrakło mi jednakże wyjaśnienia, dlaczego Autor ogranicza się wyłącznie do tej właśnie triady. Uznaję również, iż dużym uproszczeniem jest sprowadzanie socjologii cyfrowej do technologizowania jego warsztatu naukowego. Najbardziej bowiem wyrafinowana technologizacja, nie zastąpi głębokiego namysłu, nadawania sensów, rozumienia i refleksyjności, tak istotnej w pracy każdego socjologa, ale i każdego humanisty. Inaczej ujmując technologia nie jest żadnym zagrożeniem dla człowieka, którego domeną pozostaje interpretacja rzeczywistości. Tej konstatacji trochę mi w tej pracy zabrakło, choć pewne jej elementy są w monografii sygnalizowane.

Moim zdaniem zabrakło również w „Socjologii Internetu” wyraźniejszego zwrócenia uwagi na to, iż nowe technologie w metodologii, to nie tylko nieograniczone szanse i możliwości, ale ogrom czyhających na niewytrawnego badacza pułapek i zagrożeń, z którymi – pomimo posiłkowania się nawet najbardziej wysublimowanymi narzędziami – nie będzie w stanie sobie poradzić, jeśli nie dysponuje on gruntowną wiedzą metodologiczną. Obserwujemy wręcz odwrotny do zakładanego proces „psucia badań” wywołowany łatwością użycia narzędzi internetowych i rodzącego się w konsekwencji złudnego poczucia, że prowadzenie badań drogą online, nie wymaga praktycznie żadnych kompetencji metodologicznych. Jemielniak dokonuje cennego przeglądu dostępnych narzędzi i aplikacji, powinien jednakże zwrócić baczną uwagę czytelnika na to, iż bez dogłębnej wiedzy metodologicznej właściwie nie ma szans przeprowadzenie poprawnego metodologicznie projektu, a zaawansowana narzędziownia, owych braków wiedzy nie zniweluje, wręcz przeciwnie, bezlitośnie je obnaży.

Do mankamentów rozprawy habilitacyjnej zaliczyłabym zbyt obfite odniesienia do własnej osoby Habilitanta (szczególnie mocno autoreferencyjny wstęp do monografii). O ile są to odniesienia pozostające w bezpośrednim związku z prowadzonymi badaniami, jak najbardziej mogą być one uznane za wartościowe poznawczo, odniesienia zaś, do własnej osoby odczytuję jako niepotrzebne i redundantne, zbyt mocno kierujące pracę w stronę publicystyki, uznając, że dobre dzieło powinno obronić się samo. W tym miejscu muszę przyznać, że mniej oznaczałoby więcej.

Również i pozostały dorobek naukowy Habilitanta zasługuje w moim przekonaniu na uznanie i docenienie. Teksty Dariusza Jemielniaka pozbawione są pustych przebiegów myślowych,

ciekawe i niebanalne, dostrzegające istotność w działalności wiedzotwórczej tego, co dzieje się poza akademią, na przykład w projektach opartych o kolaborację, otwartość i dzielenie się, czego egzemplifikację stanowi wielokrotnie analizowana przez Habilitanta Wikipedia. Teksty Jemielniaka charakteryzuje duża pasja i ciekawość twórcza wobec prezentowanych i analizowanych przez niego fenomenów, wyraźnie odsłaniająca gloryfikujący stosunek Habilitanta do działalności wikipedystycznej.

Profesor Dariusz Jemielniak jest rozpoznawanym i uznanym badaczem, czego potwierdzeniem jest chociażby wysoki wskaźnik cytowań jego prac – indeks Hirscha według bazy Web of Science wynosi 6 (według bazy Scopus 7, a Google Scholar wskazuje na 20). Pozostały dorobek naukowy wpisuje się w nurt studiów STS (*Science Technology and Society*). Habilitant stanowi przykład przywoływanego przez Anne Balsamo technohumanisty, łączącego humanistyczny wgląd z zainteresowaniem technologią. Lektura prac Jemielniaka wyraźnie przekonuje, iż korzystanie z narzędzi cyfrowych nie stanowi obecnie wskaźnika nowoczesności i technologizacji działalności naukowej, a naturalne zaadaptowanie użytecznych narzędzi. Habilitant publikuje w uznanych i renomowanych czasopismach oraz wydawnictwach, a jego *impact factor* (według JCR) wynosi 11,664.

Za cenne w pozostałym dorobku Habilitanta uznają zwrócenie uwagi na wikinomiczną współpracę i otwartość, docenienie modelu bazaru ułatwiającego twórczy ferment, przeciwstawiającego się elitarnemu i zamkniętemu modelowi katedry. Za nie mniej ważny fakt uznają to, iż Habilitant jest aktywnym wikipedystą, co stanowi istotną wartość dodaną jego pracy (także naukowej), co pozwala mu postrzegać proces działalności wiedzotwórczej w sposób szerszy, otwarty, kreatywny, nastawiony na współpracę, a doświadczenia te, są *explicite* obecne w jego dorobku naukowym. Zwrócić należy uwagę, iż właśnie wikinomiczny model pracy wyraźnie dookreśla działalność cyfrowych humanistów, do których z pewnością zaliczyć można Habilitanta.

Z artykułów Dariusza Jemielniaka poświęconych Wikipedii wyłania się konstatacja, iż odejście od elitarniej działalności wiedzotwórczej, na rzecz pluralistycznego bazaru stać się może szansą na innowacyjność i niekonwencjonalność rozwiązań niedostrzeganych przez głęboko zaangażowanych w problem specjalistów. Autor jest apologetą i gorącym zwolennikiem Wikipedii oraz wikinomicznego modelu pracy, dostrzegającym rozdźwięk pomiędzy modelem pracy tej pierwszej a Akademią. Jego prace odsłaniają ważną konstatację, iż aktywność związana z procesami tworzenia wiedzy podlega dzisiaj procesom deinstytucjonalizacji, która zmienia jej formę i charakter. Procesy komplikowania się rzeczywistości społecznej wymuszają pracę zespołową oraz odejście od modelu wszechwiedzącego autora, na rzecz kolektywnej inteligencji, czy mądrości tłumów. Otwarta i usieciowiona nauka pozwala nie tylko na skuteczne i

efektywniejsze komunikowanie pomiędzy naukowcami, ale także pozwala dostrzegać i uznawać działania oddolne - amatorów, pasjonatów, których niekonwencjonalność spojrzenia okazuje się być szczególną wartością dodaną – vide prace: D. Jemielniak, M. Wilamowski, Cultural Diversity of Quality of Information on Wikipedias, *Journal of the Association for Information Science and Technology*, vol. 68(10), s. 2460-2470, D. Jemielniak, Breaking the Glass Ceiling on Wikipedia, *Feminist Review*, vol. 113(1), s. 103-108, D. Jemielniak, E. Aibar, Bridging the Gap Between Wikipedia and Academia, *Journal of the Association for Information Science and Technology*, vol. 67(7), s. 1773-1776, D. Jemielniak, Wikimedia Movement Governance: The Limits of A-Hierarchical Organization, *Journal of Organizational Change Management*, vol. 29(3), s. 361-378, D. Jemielniak, Common knowledge? An ethnography of Wikipedia, Stanford CA, Stanford University Press, 2014, D. Jemielniak, Naturally Emerging Regulation and the Danger of Delegitimizing Conventional Leadership: Drawing on the Example of Wikipedia, w: Bradbury (red.) *The SAGE Handbook of Action Research*, New Delphi-Thousand Oaks, Sage, 2015, D. Jemielniak, T. Raburski, Ligiud collaboration, w: M. Kostera, J. Kociatkiewicz (red.) *Liquid Organization: Zygmunt Bauman and organization theory*, London-New York, Palgrave, 2014, M. Kobus, D. Jemielniak, *Ekonomia daru i społeczności otwartej współpracy – nowe kierunki badań społecznych*, E-menor, vol. 4(56), s. 4-9.

3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego habilitanta zgodnie z kryteriami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Działalność badawcza, współpraca międzynarodowa oraz dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Habilitanta należy do wzorcowych w tym zakresie. Od roku 2013 do chwili obecnej Habilitant kierował czterema projektami badawczymi, finansowanymi przez Narodowe Centrum Nauki oraz Narodową Agencję Wymiany Akademickiej. Dariusz Jemielniak odbył liczne staże zagraniczne m.in. w Universidad Complutense de Madrid, Massachusetts Institute of Technology, czy Harvard University.

Za działalność naukową otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia m.in. Nagrodę Naukową Prezesa Polskiej Akademii Nauk za osiągnięcia naukowe (2016), Nagrodę Naukową JM Rektora Akademii Leona Koźmińskiego za całokształt dorobku naukowego (2017), nagrodę *Dorothy Lee Award for Outstanding Scholarship in the Ecology of Culture* przyznawaną przez *Media Ecology*

Association (2015), nagrodę *Berkman-Klein Fellowship* Uniwersytetu Harvarda (2015) oraz *Visiting International Fellowship* Uniwersytetu w Surrey (2019).

Habibitant bierze czynny udział w życiu naukowym uczestnicząc w licznych konferencjach zagranicznych i krajowych, jest członkiem komitetu sterującego konferencji *Internet Governance Forum* w Warszawie, a także konferencji EURAM. Aktywnie uczestniczy w pracach redakcji czasopism, jest redaktorem naczelnym *Tamara Journal for Critical Organization Inquiry*.

Habibitant ponadto, jest członkiem licznych organizacji międzynarodowych oraz krajowych m.in. International Sociological Association, American Sociological Association, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Komitetu Socjologii PAN, Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania PAN, Komitetu Etyki w Nauce, działał także w Akademii Młodych Uczonych PAN oraz Association of Internet Researchers. Potwierdzeniem jego rozległych kompetencji i kwalifikacji jest powierzenie mu rozlicznych funkcji zaufania publicznego - m.in. pracuje w zespole doradców ds. wykazu czasopism naukowych MNiSW, Komitecie Sterującym Forum Zarządzania Internetem (IGF) przy Ministerstwie Cyfryzacji, Komitecie Polityki Naukowej, a także jest członkiem Rady Powierniczej Fundacji Wikimedia. Habibitant bierze udział w pracach licznych zespołów eksperckich i konkursowych m.in. Polskiej Komisji Fundacji im. Fulbrighta, Marie Curie-Skłodowska Fellowship (program stypendialny Komisji Europejskiej), programie „Mobilność Plus”, Olimpiadzie Cyfrowej, a także jest członkiem Rady Doradczej OpenMaker.

W obszarze popularyzacji nauki Habibitant jest także aktywny ponadnormatywnie – publikując wyniki swoich badań i komentując w obszarze publicystyki, z czego wypada wymienić: New York Times, Das Spiegel, Pacific Standard, Motherboard, a z polskich tytułów takie jak: Newsweek Polska, Zwierciadło, Wysokie Obcasy, Gazetę Wyborczą, Politykę, a także wypowiadając się dla telewizji, głównie TVN, Polsat oraz Onet.pl, a także dla radia TOK FM, Polskiego Radia, gdzie słynie z ciętego języka i nieszablonowych jak dla środowiska akademickiego wypowiedzi. Biorąc pod uwagę rozległy dorobek Habibitanta, trudno uwierzyć, że i na tym polu się realizuje, znajdując czas na popularyzację nauki.

Również i opieka nad doktorantami wskazuje, iż mamy do czynienia z uczonym w pełni samodzielnym i dojrzałym, potrafiącym zarażać swoją pasją do nauki młodych ludzi. Do chwili obecnej Habibitant wypromował trzech doktorów: Grzegorza Radłowskiego „Rytuały w procesie zarządzania na przykładzie ubezpieczeń” (2013), Tymoteusza Radlaka „Metoda kontroli czynników sukcesu projektu na przykładzie wybranych wdrożeń SAP ERP” (2013) oraz Mikołaja Rogińskiego „Dyfuzja otwartego oprogramowania w przedsiębiorstwach informatycznych” (2016). Kolejnych pięciu doktorantów ma otwarte przewody doktorskie pod opieką naukową profesora Dariusza Jemielniaka.

Zarówno działalność badawcza, współpraca międzynarodowa oraz dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Habilitanta jest wartościowy, bogaty, zróżnicowany, odsłaniający niezwykle aktywność, ale i pracowitość Dariusza Jemielniaka, który w tym obszarze wykazuje się ponadstandardową aktywnością zasługującą na pełne uznanie i docenienie.

4. Wniosek końcowy

Wysoka wartość poznawcza osiągnięcia naukowego „Socjologia Internetu. Metody cyfrowych badań społecznych” oraz pozostałego dorobku naukowego, a także dojrzałość metodologiczna oraz dobre osadzenie w dyscyplinie socjologia, które to, stanowią istotny wkład do dyscypliny, pozwalają na konkluzję, iż Habilitant Dariusz Jemielniak jest w pełni gotowy do pełnienia roli samodzielnego pracownika nauki. Moja ocena dorobku naukowego, jak i pozostałych wymiarów działalności Habilitanta jest jednoznacznie pozytywna, znacząco wykraczająca poza wymogi ustawowe. Wniosuję zatem o poparcie starań Pana Dariusza Jemielniaka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w zakresie socjologii.

Kraków, dn. 10.07.2019

M. Św